



Sygn. akt V KK 62/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Przemysław Kalinowski
SSN Andrzej Ryński

Protokolant Anna Kowal

w sprawie **M. D.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 3 kwietnia 2014 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego od
wyroku Sądu Rejonowego w K.

z dnia 25 października 2013 r.,

**I. uchyla zaskarżony wyrok odnośnie rozstrzygnięcia
zawartego w punkcie X jego części rozstrzygającej - w zakresie
dotyczącym zobowiązania M. D. do naprawienia części szkody,
poprzez zapłatę na rzecz A.M. kwoty 590 zł;**

**II. obciąża Skarb Państwa wydatkami postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 października 2013 r., Sąd Rejonowy w K. uznał M. D. i J. Z. za winnych popełnienia dwóch czynów z art. 279 § 1 k.k., stanowiących ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k., polegających na tym, że:

I. w nieustalonym dniu w okresie od 3 lutego do 6 lutego 2013 r. w Ś., działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim wyrwaniu drewnianej okiennicy skrzydła prawego, a następnie wybiciu szyby w oknie dostali się do wnętrza domku letniskowego nr. 140, skąd w celu przywłaszczenia dokonali zaboru sprzętu elektromechanicznego w postaci: pistoletu do kleju z napisem England koloru żółtego, szlifierki oscylacyjnej marki Toya, opalarki marki Toya, szlifierki kątovej koloru czerwono-szarego marki Black&Decker, wiertarki marki Black&Decker koloru czerwonego, szlifierki kątovej marki Pegasus, szlifierki kątovej marki Einhell koloru pomarańczowego, szlifierki marki Parkside, wkrętarki akumulatorowej marki Black&Decker wraz z ładowarką, piły elektrycznej marki Bosch koloru zielonego, młotowiertarki marki Macallister koloru niebieskiego, elektrycznego podgrzewacza wentylatorowego, dwóch elektrycznych przedłużaczy jeden o długości 25 m., drugi bębnowy o długości 50 m., 10 sztuk wiertel, czarnej skrzynki narzędziowej z drobnymi narzędziami, czym spowodowali łączne straty w wysokości 2 820 zł., na szkodę A. W. ;

II. w dniu 5 lutego 2013 r. w Ś., działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim zerwaniu kłódki zabezpieczającej drzwi dostali się do wnętrza niezamieszkałego lokalu w budynku numer 136, skąd w celu przywłaszczenia dokonali zaboru pieca szamotowego wraz z rurą dymną i kolanem dymnym o łącznej wartości 233,90 zł., czym działali na szkodę Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w N.

i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył karę: J. Z. roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, a M. D. rok pozbawienia wolności.

Nadto uznał J. Z. za winnego dokonania pięciu innych występów, w tym przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. popełnionego na szkodę T. K. i wymierzył temu oskarżonemu za wszystkie przypisane mu czyny łączną karę 2 lat pozbawienia wolności.

Wykonanie wymierzonych obydwu oskarżonym kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres: M. D. – 3 lat, a J. Z. - 5 lat, oddając ich obydwu pod

dozór kuratora sądowego, a nadto na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązał ich obydwu do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz A. W. kwot po 110 zł. oraz na rzecz A. M. kwot po 590 zł. – w terminie 8 miesięcy od daty prawomocności wyroku .

Wyrok ten nie został przez strony zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 3 listopada 2013 r.

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżył go na korzyść skazanego M. D., w części dotyczącej zobowiązania tego skazanego, na podstawie art. 72 § 2 k.k., do naprawienia części szkody wyrządzonej przestępstwem, poprzez zapłatę kwoty 590 zł. na rzecz A. M. i zarzucił : rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego – art. 72 § 2 k.k. polegające na zobowiązaniu oskarżonego M. D. w punkcie X wyroku do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, na podstawie wymienionego przepisu, poprzez zapłatę na rzecz A. M. kwoty 590 zł., podczas gdy M. D. nie został skazany za popełnienie przestępstwa w następstwie którego szkoda ta powstała.

Prokurator Generalny, podnosząc ten zarzut, wniósł o uchylenie punktu X zaskarżonego wyroku w części dotyczącej zobowiązania M. D. do naprawienia części szkody wyrządzonej przestępstwem na rzecz A.M.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest w sposób oczywisty zasadna.

Zaskarżony nią wyrok – w zakresie dotyczącym rozstrzygnięcia będącego jej wyłącznym przedmiotem – wydano z oczywistą i rażącą obrazą prawa. Nie ulega wątpliwości, że sąd może, stosownie do treści art. 72 § 2 k.k., zobowiązać skazanego, któremu warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności, do naprawienia szkody w całości lub w części, tylko wtedy, gdy karę tą orzekł za przestępstwo, które tą szkodę spowodowało.

Tymczasem wobec M. D. Sąd Rejonowy w K. w zaskarżonym wyroku orzekł, na podstawie przywołanego przepisu, obowiązek zapłaty na rzecz A.M. kwoty 590 zł. w terminie 8 miesięcy od daty uprawomocnienia się wyroku, mimo że nie przypisał mu równocześnie popełnienia przestępstwa na szkodę jej brata T. K., którego prawa przynależne jako pokrzywdzonemu, ona w procesie – w myśl treści

art. 52 § 1 k.p.k. – wykonywała. Sprawstwo tego przestępstwa, zakwalifikowanego z art. 279 § 1 k.k., przypisał (stosownie do postawionego przez prokuratora zarzutu) bowiem wyłącznie J. Z. (por. pkt. V części wstępnej zaskarżonego wyroku i pkt. IV jego części rozstrzygającej). Zobowiązanie skazanego M. D. do częściowego naprawienia szkody wobec A. M. – w oparciu o treść art. 72 § 2 k.k.- nastąpiło więc wbrew temu przepisowi, który – wobec nieprzypisania mu sprawstwa występku, którego ta szkoda była następstwem – na pewno nie pozwalał na takie rozstrzygnięcie. Uchybienie to miało niewątpliwie rażący charakter i istotnie wpłynęło na treść wyroku, w zaskarżonej części. Nie tylko doprowadziło do niezasadnego, pozbawionego podstaw prawnych i faktycznych, orzeczenia wobec skazanego M. D. obowiązku naprawienia szkody na rzecz A. M., ale także naraziło tego skazanego – w przypadku niewykonania przez niego tego obowiązku – na możliwość zarządzenia wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności .

W tej sytuacji należało uznać kasację Prokuratora Generalnego za oczywiście zasadną, a w konsekwencji uchylić, będący jej przedmiotem, wyrok w zaskarżonej części, i to - wobec charakteru stwierdzonego uchybienia - bez potrzeby wydawania orzeczenia następczego .

Orzeczenie o wydatkach za postępowanie kasacyjne zapadło w oparciu o treść art. 638 k.p.k..

Z tych wszystkich względów orzeczono jak wyżej.